

Incrassatū est cor ppli hui⁹ et au-
rib⁹ graui⁹ audierunt ⁊ oculos
suos oppresserūt. ne forte videant
ocul⁹ ⁊ aurib⁹ audiant ⁊ corde in-
telligant ⁊ ouertāt se ⁊ sanē eos
Notū ergo sit vobis. qm̄ gentib⁹
missus est hoc salutare dei ⁊ ip̄i au-
dient. Et cū hec dixiss⁹ exierūt ab
eo iudei multā hñtes in se q̄stio-
nē. Mansit autē biēnio toto i suo
cōductu ⁊ suscipiebat oēs qui in-
grediebāt ad eū: predicās regnū
dei ⁊ docēs que sūt de dño ihu xp̄o
cū omni fidutiā sine phibicōne.

Explicit liber actū aplor.

*Incipit plog⁹ in eplis cano-
micas. Capitulu p̄mū.*

Non ita est ordo ap̄s
grecos q̄ integre sa-
piūt fidemq̄ rectaz
sectant epistolarū
septē que canonicē
nūcupant. sicut in latinis co dici-
b⁹ inueniūt: ut q̄ petrus est p̄mus
i ordine aplor: p̄me sint etiā ei⁹
epistole in ordine ceteraz. S; sic
euangelistas ducluz ad veritatis
lineaz correxim⁹. ita has p̄prio or-
dini deo iuuāte reddidim⁹. Est ei⁹
vna eaz prima iacobi: due petri-
tres ioh̄is et iude vna. Que si sic
ut ab eis digeste sūt itaq̄ ab inf̄
pretib⁹ fidelib⁹ in latinū verterent̄
eloquiū nec ambiguitatē legenti-
bus facerēt. nec sermonū sele va-
rietas impugnaret: illo precipue
loco vbi de vnitāte trinitatis i p̄-
ma ioh̄is epla positū legim⁹. in q̄
etiā ab infidelib⁹ trāslatorib⁹ ml-
tū erratū eē a fidei veritate cōperi-

m⁹: triū tñmodo vocabula hoc
est aque sāguinis ⁊ spūs in ipsa
sua edicōe ponētib⁹ ⁊ patris ver-
biq̄ ac spūs testimoniū omitten-
tib⁹ in q̄ maxime et fides catholi-
ca roborat⁹ ⁊ p̄is ⁊ filij ⁊ spūs san-
cti vna dimitatis substantia o pro-
bat. In ceteris vero eplis q̄ntū a
nostra alioz distet edicō: lectoris
prudētie derelinquo. Sed tu vgo
xp̄i eustochiū duz a me impensū
scripture veritatez inquiris meam
quo dāmō senectutē inuidoz den-
tib⁹ corrodendā expomis qui me
falsariū corruptorēq̄ sandaz p-
nūtiānt scripturaz. Sed ego i tali
ope nec emuloz meoz inuidetiā
ptimesco. nec sādte scripture veri-
tatem poscentib⁹ denegabo.

*Explicit plogus. Incipit ar-
gumentū in eplaz canonicaz
beati Jacobi apostoli.*

Jacob⁹ aplus sādū instruit deū
de cultū celestiu p̄ceptoz ⁊ regu-
la katholice obseruatiē ⁊ de inui-
de patiētie maiestate et de reuela-
tione plurimoz ⁊ de mendatio
magistroz.

*Explicit argumentū. Incipit
epla canoica bti Jacobi apli.*

Jacob⁹ dei ⁊ dñi n̄i ihu xp̄i seru⁹
duodeci tribub⁹ que sūt in disp-
sione salutē. Omne gaudiū existi-
mate fratres mei cū in tēptatiōes
varias incideritis: sciētes q̄ pba-
tio fidei vestre patiētiāz opat. Pa-
tientia aut op⁹ p̄fectū habeat. ut
sit p̄fecti ⁊ integri in nullo defici-
entes. Si quis aut vestz indiget

sapiētia postulet a dō q̄ dat oīb⁹
affluētiā a nō impropeāt a dabit⁹
ei. Postulet autē in fide: nō hesitās
Qui em̄ hesitat simit⁹ ē fluctui ma
ris q̄ a vento mouet et circūfert.
Non ḡ estimet hō ille q̄ accipiat
aliqd a dñō. Vir duplex animo in
cōstans ē i oīb⁹ vīs suis. Glorie
tur autē frat humil⁹ in exultacōne
sua. diues autē in humilitate sua.
qm̄ sicut flos sem̄ trāsibit. Exort⁹
ē em̄ sol cū ardore a arefecit fenuz
a flos eius decidit a de cor vultus
ei⁹ deperit. Ita a diues i itinerib⁹
suis marcescet. Bt̄is vir q̄ suffert
temptacōem. qm̄ cū pbatus fue
rit accipiet coronā vite quā p̄pro
misit deus diligentib⁹ se. Nemo
cum tēptatur dicat: qm̄ a deo tem
ptor. De⁹ em̄ intēptator maloz ē
Ipe at neminē tēptat. Vnusquis
q̄ vero tēptat a cupiscētia sua.
abstractus a illectus. Deinde cōcu
piscētia cū cōperit parit peccatū
Peccatū vero cum cōsumatū fuerit
generat mortē. Nolite itaq̄ errare
fratres mei dilectissimi. Omne da
tū optimū a oē donū p̄fectū desue
rū ē descendens a p̄ie hominū. apud
quē nō est trāsmutacō nec vicissi
tudinis obūbracō. Volūtariē ei
genuit nos verbo veritatis: ut si
m⁹ intū aliqd creatūe ei⁹. Scitis
fratres mei dilectissimi. Sit autez
oīs hō velox ad audiēdū. tard⁹
autē ad loquēdū a tard⁹ ad irā
Ira em̄ viri iustitiā dei nō operat⁹
Propt̄ qd abitiētes oēm immu
nitā a abūdantiā malitiē in man
suetudie suscipite istū verbū qd
pōt saluare aīas vrās. Estote autē
factores verbi a nō auditores tm̄

fallētes vosmetipsos. qz si quis au
ditor ē verbi a nō factor hic opa
rabit⁹ viro cōsideratū vultū natiui
tatis sue in speculo. Cōsiderauit ei
se a abiit a statim oblitus ē qua
lis fuerit. Qui autē p̄spererit i lege
p̄fecte libertatis a p̄māserit in ea
nō auditor obliuiofus factus. sed
factor opis. Hic bt̄is in facto suo
eit. Si quis autē putat se religiosū
ēē nō refrenās linguā suā s̄ sedu
cens cor suuz huius vana est reli
gio. Religio mūda a immaculata
apud deū a patrē hec est. visitare
pupillos a viduas in tribula
cōne eoz et immaculatū se custo
di re ab hoc seculo. **Ca. ij.**

H fratres mei: nolite in p̄sona
rū accepōne habere fidē dō
mini nr̄i ihu xp̄i glorie. Etenim si in
troierit i ouentū vestz vir: aureū
anulū hñs in veste cādib⁹ a. itroie
rit a paup̄ in sordido habitu a in
tendatis i eū q̄ indutus ē veste p̄
clara a dixeritis ei tu sede hic: bt̄.
paup̄i autē dicatis tu sta illic aut
sede sub scabello pedū meoz. non
ne iudicatis apud vosmetipsos a
facti estis iudices cogitacōnū in
quarū. Audite fratres mei dile
ctissimi. Nōne deus elegit paupes
in hoc mūdo diuites in fide a here
des regni qd repromisit deus dili
gentib⁹ se. Vos at exhonorastis
pauperem. Nonne diuites per po
tentiam opprimunt vos a ipsi at
trahunt vos ad iudiciā. Nonne
ipsi blasphemant bonuz nomen
qd inuocatum est super vos. Si
tamen legem perficitis regalem
scdm̄ scripturas diliges proximū
tuum sicut teipsum: benefacitis.

si aut psonas accipitis pām ope
ramini: redarguti a lege qñ trans
gressores. Quicūq; aut totā lege
seruauerit. offendat aut in vno:
factus est oīm reus. Qui em dixit
nō mechaletis: dixit a nō occides.
¶ Et si nō mechaletis. occides at:
factus es transgressor legis. Sic lo
quimini a sic facite. sicut p legē li
bertatis incipiētes iudicari. Judi
tū em sine misericordia illi qui nō
facit misericordiā. Superaltat at
misericordia iuditiū. Quid pdeit
fratres mei si fidē qñ dicat se hē:
opa aut nō hēat. Nūquid poteit
fides saluare euz. Si aut frat aut
soror nudi sint a indigeant victu
quotidiano. dicat autē aliq; ex
vobis illis. ite in pace: calefacimī
a saturamini. nō dederitis aut eis
q necessaria sūt corpī: qd pdeit.
Sic a fides si nō habeat opa: mor
tua ē in semetipsa. S; dicit aliq;
Tu fidē habes a ego opa habeo.
Ostende mī fidez tuaz sine opibus
a ego oīdam tibi ex opib; fidem
meā. Tu credis qm̄ vnus est de;
bñfacis. Et demones credūt a cō
tremiscūt. Vis aut scire o hō iānis
qm̄ fides sine opibus otiosa est.
Abrahā pat noster nōne ex ope
rib; iustificatus est: offerens ysa
ac filiū suū sup altare. Vides qm̄
fides coopabatur opibus illi; a ex
opib; fides cōsummata est. Et sup
pleta est scripturā dicēs. Credidit
abrahā; dō a reputatū est illi ad
iustitiā a amicus dei appellatus ē.
Videtis qm̄ ex opib; iustificatur
hō a nō ex fide tm̄. Similit̄ aut et
raab meretrix. nōne ex opib; iu
stificata ē suscipiēs nūtiōs a alia

via eitiens. Sic ei corp; sine spū
mortuū est: ita a fides sine opib;
mortua est. **Capitulū. iij.**

Nolite plures mgti fieri frēs
mei: sciētes qm̄ magis iudi
tū sumitis. In multis em offendi
m; oēs. Si quis i verbo nō offen
dit: hic pfectus ē vir. Potest etiā
freno circūducere totū corpus. Si
aut equis frena i ora mittim; ad
osentendū nob;: oīne corp; illoz
circūferim;. Et ecce naues euz ma
gne sint a a ventis validis minē
tur: circūferunt aut a modico gu
bernaculo vbi impetus dirigētis
voluerit. Ita a lingua modicuz q
dem mēbrū est a magna exaltat.
Ecce quāt; ignis qm̄ magnā filuā
incendit. Et lingua ignis ē: vniū
sitas iniquitatis. Lingua cōstituit i
membris nris que maculat totū
corp; a inflāmat rotā natiuitatis
nostre inflāmata a iehēna. Omīs
em natura bestiaz a volucz a ser
pentū etiā a ceteroz domant a do
mita sūt a natura hūana. linguā
aut nullus hōim domare pōt. In
quietū malū: plena veneno mortī
fero. In ipā bñdicim; deū a pēz
a i ipā maledicim; hōies qui ad
ymaginē a similitudinē dei facti
sunt. Ex ipō ore pcedit bñdictio a
maledictō. Non oportet frēs mei
hec ita fieri. Nūquid fons de eo dē
foramine emanat dulcē a amarā
aquā. Nūquid pōt fratres mei si
cus vuas facere: aut vitis ficus.
sic neq; salsa dulcē pōt facē aquā.
Quis sapiens a disciplinatus mē
vos. Ostendat ex bō ouersacōne
opacōem suā in māsuetudine sa
pientie. ¶ Et si zelū amay habetis

et tentationes sint in cordibus vestris.
nolite gloriari et medaces esse aduersus
veritatem. Non est enim ista sapientia
desursum descendens a patre lumi-
num sed terrena animalis dyabolica.
Vbi enim zelus et contentio ibi in-
constantia et omne opus prauum.
Que autem desursum est sapientia: pri-
mu[m] quidem pudica est. deinde paci-
fica. modesta suadibilis. bonis con-
sentiens. plena misericordie et fru-
ctibus bonis: iudicans sine simula-
tione. Fructus autem iustitie in pace
seminat: facietque pacem. **Ca. iij.**
Unde bella et lites in vobis. Non
ne ex concupiscentiis vestris
que militant in membris vestris.
Concupiscitis et non habetis. occidi-
tis et zelatis et non potestis adipisci.
Litigatis et belligeratis et non ha-
betis propter quod non postulatis. Peti-
tis et non accipitis eo quod male peti-
tis: ut non concupiscentiis vestris infu-
matis. Adulteri: nescitis quod amicitia
huius mundi inimica est dei. Qui
cumque voluerit amicus esse seculi
huius: inimicus dei constituitur. An pu-
tatis quod inanis scriptura dicat ad-
inuidiam concupiscit spiritus qui habi-
tat in vobis. Maiorem autem dat gratiam.
Propter quod dicit Deus superbis re-
sistit. humilibus autem dat gratiam.
Subditi ergo estote deo. resistite
autem dyabolo et fugiet a vobis. Ap-
propiate deo et appropinquabit vo-
bis. Emundate manus peccatores et
purificate corda duplices animo.
Miseri estote et lugete et plorate.
Risus vester in luctum conuertatur et gau-
dium in merorem. Humiliamini in con-
spectu domini et exaltabit vos. Nolite
detrahere alterutrum fratres mei. Qui

detrahit fratri autem qui indicat fratrem
suum detrahit legem et indicat legem.
Si autem iudicas legem non es factor
legis sed iudex. Vnde est enim legisla-
tor et iudex qui potest perdere et libera-
re. Tu autem quis es qui iudicas pro-
ximum tuum. Ecce nunc qui dicitis ho-
die aut crastino ibimus in illam ci-
uitatem et faciemus ibi quidem annum
et mercabimur et lucrum faciemus quod
ignoratis quid erit in crastino. Que
est enim vita vestra. Vapor est ad mo-
dicum paries et deinceps extermina-
bitur pro eo ut dicatis. si dominus volue-
rit et si vixerimus: faciemus hoc aut
illud. Nunc autem exultatis in super-
biis vestris. Omnis exultatio talis ma-
ligna est. Scienti igitur bonum facere
et non facienti peccatum est illi. **Ca. v.**
Agite nunc diuites ploate vlu-
lantes in miseriis vestris que
adueniunt vobis. Diuitie vestre pu-
trefecit et vestimenta vestra a tineis
comesta sunt. Aurum et argentum vestrum
eruginauit et erugo eorum in testa-
mentum vobis erit et maleducabit car-
nes vestras sicut ignis. Thezaurisa-
stis vobis iram in nouissimis diebus.
Ecce merces operariorum qui messue-
runt regiones vestras que fraudata
est vobis clamat et clamor eorum in au-
res domini sabaoth introiit. Epula-
ti estis super terram et in luxuriis enu-
tristis corda vestra. In die occisio-
nis addixistis et occidistis iustum
et non restitit vobis. Patientes igitur esto-
te fratres usque ad aduentum domini. Ecce
agricola expectat pretiosum fructum
terre: patientes fratres donec accipiat
tempus panis et serotinum. Patientes igitur
estote et vos et confirmate corda ves-
tra: quoniam aduenit dominus appropinquabit

Nolite ingemiscē fratres in alter
utē: ut nō indicemini. Ecce index
aū ianuā assistit. Exēplū accipite
fratres laboris et patientie pphas
qui locuti sūt in noīe dñi. Ecce bea
tificam⁹ eos qui sustinuerūt. Suf
ferentiā iob audistis et finez dñi
vidistis qm̄ misericors ē dñs et mi
serator. Ante oīa autē fratres mei
nolite iurare neq; p celū neq; per
terraz neq; aliud qd cūq; iuramē
tū. Sit autē sūmo vester est est: nō
nō. ut non sub iudicio decideris.
Tristatur autē aliquis vestz: oret
equo aīo et psallat. Infirmitas q̄s
in vobis: inducat p̄biteros ecclē
et orent sup eū: vnguētes eū oleo
in noīe dñi. Et oracō fidei saluabit
infirmitatē et alleuabit eū dñs et si in
peccatis sit dimittent ei. Cōfitemi
ni ḡ alterutrz peccata vrā et orate
p̄ inuicē ut saluemini. Multū enī
valet deprecacō iusti assidua. He
lias tō erat simil nobis passibil
et oracōne orauit ut non plueret
sup terraz et nō pluit annos tres
et menses sex. Et rur sū orauit et ce
lū dedit pluuiā et terra dedit fru
ctū suū. Fratres mei si quis ex vo
bis errauerit a veritate et cōuer
tit quis eū: scire debet. qm̄ qui cū
ti fecerit peccatōrē ab errore vie sue
saluabit amāz ei⁹ a morte et opē
rit multitudinē peccatōrū.

Explicit eplā canoica bñ Jaco
bi apli. Incipit argumētū i epī
stolā canoica bñ Petri apli.

Discipulos saluatoris i
uicti toto orbe diffusos
et pegrinos in hoc secu

lo monstrat et p̄terite vite penitē
suadet et in nouā vitāz p̄ficere tō
cū sollicitudine exhortat symō pe
trus fili⁹ iobis p̄uincie galilee vi
co bethsaida frā andree apli.

Explicit argumētū. Incipit
eplā canoica bñ Petri apli.

Petrus ap̄lus ihesu
xpi: electis aduenis
disp̄sionis ponti
galatie capadocie
asie et bithimie sm
p̄scientiā dei p̄is i sanctificacōne
spūs in obedientiā et asp̄sionē s̄a
guinis ihu xpi: grā vob et pax mlt
tiplicet. B̄ndictus deus et pax do
mini nr̄i ihu xpi q̄ scdm̄ misericor
diā suā magnā regenerauit nos
in spem viuaz p̄ resurrectionē ihu
xpi ex mortuis in hereditatē incor
ruptibilē et incōtaminatā et imar
cessibilē cōseruatā in celis: in vob
qui i v̄tute dei custodimini p̄ fidez
in salutē patā reuelari in tempore
nouissimo. In q̄ exultabitis: mo
dici nūc si oportet tristari in va
rijs tēptacōib⁹. ut p̄batio vestre
fidei multo p̄tiosior sit auro qd p
ignē p̄bat: inueniat in laudem et
gloriā et honorē in reuelacōne ihe
su xpi quē cū nō videtis diligitis
In quē nūc q̄ nō videtis creditis:
credētes autē exultabitis leticia in
enarrabili et glorificata: reportan
tes finē fidei vestre salutēz amāz
vestraz. De qua salute exq̄sierūt
atq; scrutati sūt p̄phē qui de futu
ra i nob grā p̄phauerūt: scrutan
tes i qd vel quale tēpus significa
ret in eis spūs xpi prenūtiās eas